

Afstemning

Forslag til vedtagelse nr. V 35 af Troels Christensen (V), Louise Frevert (DF) og Jakob Axel Nielsen (KF) (*se side 2796*) vedtoges med 59 stemmer (V, DF og KF) mod 2 (EL); 42 (S, RV og SF) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag til vedtagelse nr. V 34 af Ole Sohn (SF), Vibeke Grave (S), Elsebeth Gerner Nielsen (RV) og Per Clausen (EL) (*se side 2795*).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 100:

Forslag til arvelov.

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 6/12 2006).

Sammen med denne sag foretoges:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 101:

Forslag til lov om ændring af forsikringsaftaleloven og forskellige andre love. (Begunstigelser i forsikringsordninger og ændringer som følge af arveloven m.v.).

Af justitsministeren (Lene Espersen).
(Fremsat 6/12 2006).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Jeg gør opmærksom på, at der for ordførerne er 10 minutters taletid, og jeg anmoder medlemmer, som ikke ønsker at overvære debatten, om at forlade salen i stilhed.

Søren Pind (V):

I Venstre har vi stillet os selv flere spørgsmål omkring den nye arvelov. Vægter slægtshensyn stadig stærkest, når spørgsmålet om fordelingen mellem generationer skal fastlægges? Er diskussionen om ligestilling mellem gifte og ikkegifte reel? Eller er forslagene i betænkning om revision af arvelovgivning i realiteten en komplikation af reglerne? I hvilket omfang skal det være

nødvendigt, at der skal være statslig involvering i tilkendegivelser fra arvelader om, hvorledes hans ejendele skal fordeles?

Slægtshensynet først: I tusind år, hvis ikke længere, har slægtshensynet været altdominerende i dansk arveret. Overførslen af gods fra den ene generation til den næste har været afgørende. På Bornholm var det f.eks. sådan, at den yngste søn arvede gården, i resten af landet modsat, men hensynet at overføre substantielle og samlede værdier til efterfølgende dele af slægten har altid vægget tungt.

At varetage denne interesse svarer i stigende grad ikke til det samfund, vi har udviklet. I dag har varetagelsen af individets rettigheder langt større vægt, og hensynet til ægtefællen, øvrige børn og ikke mindst arveladers egne ønsker spiller i stadig stigende grad en langt større rolle.

Dette forhold tager den nye arvelov hensyn til. Testators rettigheder udvides, ægtefællers arveret udvides, samtidig med at slægtens krav indskrænkes. Alt i alt er der efter Venstres opfattelse tale om en naturlig og logisk udvikling.

I arvelovsbetænkningen havde man forestillet sig, at der ligeledes skulle indføres et helt nyt regelsæt om ugifte samlevende. I Venstre har vi drøftet dette forhold nøje. Vi konstaterer, at der i det moderne samfund lever flere og flere ugifte samlevende. Spørgsmålet er imidlertid, om dette forhold i relation til gældende regelsæt er et anliggende for lovgivningsmagten, for sagen er den, at betænkningen ikke lægger op til en ligestilling, men til et andet regelsæt.

Gældende regler i dag er, at samleveren intet arver, medmindre der er testeret, i modsætning til ægtefæller. Det er altså et valg, man træffer. Gifter man sig, sikrer man arveretten, gør man det ikke, er arveretten ikke sikret. Til gengæld kan man vælge denne til ved at skrive testamente.

I stedet for denne enkle og klare retstilstand skulle man så indføre endnu et regelsæt, der ikke gav fuld ligestilling, med begrænsede beløb og lignende, altså en komplikation? Det har vi i Venstre ikke fundet ønskeligt. Ansvar er klart for den enkelte borger. Ønsker man at sikre sin samlever, må man skrive testamente. Vi letter denne mulighed ved at indføre et særligt udvidet samlivstestamente.

Samtidig indføres også en udvidelse i forbindelse med forsikringsaftaleloven, hvor samlever nu også bliver omfattet af begrebet nærmeste pårørende. Dette er langt at foretrække frem for